

Карлово за образецъ. Донесеното знаме е купено въ Влашко, но то е малко, ти ще ни ушиешъ по-голѣмо и то за кжсо време.

Учителката, цѣла изчервена, се колебае.

Единъ панагюрски учителъ, който бѣ въ съвета, се наведе при Райна и пришепна:

— Приемни! Този, що ти говори, е бунтовникътъ *Георги Бенковски*. На него не може да се отказва.

Младата девица неволно сложи ржка на чело.

— Ама да попитамъ тати и мама, че тогава ще ви отговоря.

Непознатиятъ отсѣче строго: — За такива работи родители не се питатъ.

Ала всички присжтствуващи уважиха почитѣта, що има учителката къмъ родителитѣ си, и казаха:

— Добре, попитай баща си и майка си; ние знаемъ, че тѣ не ще се противятъ. А ти добре знай да пазишъ всичко въ тайна, защото законътъ на възстаницитѣ е такъвъ: убиватъ този, който издаде народното дѣло.

Райна се заклева твърдо и мжжки, че нищо не ще издаде и бива отведена отъ учителя при родителитѣ ѝ въ дома имъ.

На другия день тя съобщава, че родителитѣ ѝ позволяватъ и тя се заема съ работата.

Ушиване на народното знаме

Въ сжщия день Райна взема отпускъ отъ училищното настоятелство, че поради болестъ ще отсжтствува отъ училището единъ месецъ.

Отъ тоя день тя става и отива всѣка сутринъ рано, по тъмно, въ кжщата на Ив. Джуджевъ, влиза тамъ въ една тайна стая, заключва вратата и започва да работи народното знаме.

Платътъ за знамето бѣ коприненъ, купенъ отъ Пловдивъ заедно съ сѣрмата и концитѣ за 800 гроша.